

Cuộc đời là một chuỗi những lựa chọn. Có lẽ chỉ trừ việc sinh ra và cái chết là chúng ta không có quyền lựa chọn (không ai được tự do lựa chọn xem mình có muốn được sinh ra hay không ; cũng không ai được tự do lựa chọn xem có muốn chết hay không, và chết kiểu nào, ở đâu, và lúc nào, ngoại trừ tự tử), còn tất cả mọi việc khác thì chúng ta phải lựa chọn. Và chính những lựa chọn này sẽ định hướng cho cuộc đời chúng ta. Nghĩa là nếu chọn đúng, chọn khéo thì đời mình sẽ tốt đẹp, sẽ hạnh phúc; còn nếu chọn ầu, chọn sai thì cuộc đời sẽ xấu, sẽ bất hạnh.

Trong bài đọc I của Chúa Nhật tuần này, ông Giôsuê cũng đặt vấn đề lựa chọn này với dân Do Thái. *...hôm nay tùy ý các người chọn phải tôn thờ ai...* Tuy dân chúng đồng thanh trả lời rằng *chúng tôi sẽ tôn thờ Chúa, là Thiên Chúa chúng tôi*, nhưng để làm một chọn lựa dứt khoát như thế không dễ dàng chút nào vì quyết định chọn Chúa luôn gắn liền với việc khẳng định niềm tin. Đây cũng là việc các tông đồ đã làm trong bài Phúc Âm khi Chúa Giêsu hỏi các ông: “Cả các con, các con có muốn bỏ đi không?” Thánh Phêrô đại diện anh em trả lời: *“Lạy Thầy, chúng con sẽ đi theo ai? Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời. Phần chúng con, chúng con tin và chúng con biết rằng: Thầy là Đấng Kitô Con Thiên Chúa”*.

Chọn lựa của các tông đồ là chọn lựa của niềm tin vì trong lúc bao nhiêu người bỏ Chúa ra đi thì các ông cương quyết ở lại. Đoạn Phúc Âm của Chúa Nhật tuần này tuy ngắn nhưng là một bài học dài cho chúng ta về lòng người. Vì có một thời gian người ta ùn ùn đi theo Chúa. Khi Chúa ở Giêrusalem trong thời gian Lễ Vượt Qua nhiều người nhìn thấy các phép lạ Chúa làm và tin vào Ngài (Ga 2:33). Rất nhiều người được các môn đệ của Chúa làm phép rửa ào ạt đến nỗi Chúa cảm thấy không vui (Ga 4:1-3). Tại Samaria nhiều người cũng đã tin vào Chúa (Ga 4: 39, 45). Tại Galilê có một đám dân thật đông đảo đi theo Chúa chỉ một ngày trước đây (Ga 6:2). Nhưng gió bắt đầu xoay chiều; kể từ đây sự thù ghét bắt đầu lớn dần đưa Chúa Giêsu đến cây Thập giá. Và sự rút lui của đám đông khi thấy bóng cây thập giá đang phủ lên cuộc đời Chúa cho chúng ta thấy rõ lòng người và nhìn thấy rõ hơn thái độ của những người đi theo Chúa. Có ba thái độ sau đây:

- (1) *Thái độ thứ nhất là đào ngũ.* Một số người quay lưng bỏ đi không còn theo Chúa nữa. Họ bỏ Ngài với nhiều lý do. Một số người thấy rõ Chúa Giêsu sẽ đi hướng nào và họ biết rằng hướng đi đó sẽ chống lại những người cầm quyền (thần quyền và thế quyền) và đây là điều không tưởng nên họ rút lui trước. Họ biết Ngài đang đi vào chỗ chết và họ đã biết rút lui đúng lúc. Họ là những môn đệ xu thời. Họ chỉ bám vào Chúa bao lâu mà Ngài còn lên hương, nhưng khi vừa thấy bóng cây Thập giá là họ bỏ đi liền. Một số khác thì lẩn tránh sự thách đố của Chúa. Những người này đến với Chúa để được ban cho cái gì đó; nên khi phải chịu đau khổ vì Ngài và cho Ngài thì họ bỏ đi. Không ai ban phát nhiều bằng Chúa Giêsu, nhưng nếu chúng ta đến với Chúa chỉ với mục đích để được nhận chứ không bao giờ muốn cho thì chắc chắn chúng ta sẽ quay lưng bỏ đi. Ai muốn theo Chúa phải nhớ điều này là theo Ngài luôn luôn có Thập giá.
- (2) *Thái độ thứ hai là sa đọa.* Thời gian có thể rất tàn nhẫn. Nó có thể lấy mất lý tưởng và nhiệt huyết, mơ ước và lòng trung thành của chúng ta. Nó có thể để lại cho chúng ta một đời sống nhỏ mọn hơn chứ không phải lớn lao hơn. Nó có thể làm cho lòng chúng ta nên hẹp hòi đi chứ không mở rộng ra trong tình yêu Chúa. Điều này nhắc nhở chúng ta là chúng ta có thể đánh mất đi lòng yêu mến sự sống. Nên xin Chúa cứu chúng ta khỏi điều kinh khủng ấy.
- (3) *Thái độ thứ ba là quyết tâm.* Đó là thái độ của thánh Phêrô hôm nay. Đối với ngài bỏ Thầy sẽ không còn biết theo ai nữa vì chỉ mình Chúa Giêsu có lời ban sự sống đời đời. Sự trung thành của thánh Phêrô đặt trên mối liên hệ riêng tư giữa ngài với Chúa. Có rất nhiều điều ngài không hiểu; vì ngài cũng hoang mang và bối rối như những người khác. Nhưng ở nơi Chúa Giêsu có một cái gì đó làm cho ngài sẵn sàng để tự nguyện chết đi cho Chúa. Điều này nói lên rằng Kitô giáo không phải là một triết lý hay một giáo thuyết, nhưng là một lời đáp trả riêng tư của chúng ta đối với Chúa Giêsu Kitô. Đó là sự trung thành và tình yêu mà một người muốn ban tặng bởi vì lòng họ không cho phép họ làm một điều gì khác.

Thái độ chúng ta trong chọn lựa theo Chúa là thái độ nào? Theo Chúa bởi vì Chúa là Đấng có thể làm được mọi sự, có thể cứu chúng ta ra khỏi cơn túng quẫn, hay có thể chữa chúng ta khỏi bệnh? Vậy, nếu chúng ta vẫn mãi túng quẫn, hay bệnh mãi không khỏi, chúng ta còn theo Chúa nữa không? Hay chúng ta chọn Chúa vì trái tim chúng ta không thể dành cho một ai khác ngoài Chúa như thánh Phêrô hay như bao vị thánh đã hiến dâng đời mình cho Chúa, Đấng đã vì yêu thương chịu chết để cho chúng ta được sống? Nếu vậy, chúng ta đã có một chọn lựa đúng đắn. Và chắc chắn chúng ta sẽ có hạnh phúc ở đời này và niềm hạnh phúc viên mãn ở đời sau.